

Gaa vi nu til 8de Regiment, som ligger i Aarhus, træffe vi det mærkværdige Tilfælde, at der er ikke mindre end 7 ledige Nummere og ikke en eneste brugelig Kraft i dette Øjeblik. Det er jo en stor By, der er i rask Udvikling, hvor Folk, der have en god Uddannelse og tekniske Kundskaber, let kunne skaffe sig et bedre lønnet Erhverv. I Almindelighed vil man se, at Forholdet der er det, at der er ikke saa faa Nummere ledige, men kun en overmaade ringe Tilgang, og at den Tilgang, der er, har taget saa betydelig af i Kvalitet, at det er meget tvivlsomt, om man i det første eller i Løbet af 2 Aar kan holde Numrene besatte. Nu vil man sige, at det gør ikke saa meget, at der er ledige Nummere, vi maa vente, det er kun en Overgang. Men det vil være yderst uheldigt at vente, naar Forholdene ere saadanne, thi naar indtil 6 Nummere ere ledige ved et Regiment, rykke de, der ere, ikke op, men blive staaende i 2den Lønningsklasse som Serjenter, og hvis Numrene blive fyldte, saa at de kunne rykke op, staa de endnu paa yngst Gage, altsaa Gagen forringes over hele Linien, naar Numrene ikke besættes. Det har man haft Øje for fra Administrationens Side, idet den gentagne Gange har henstillet til Regimenterne saa vidt muligt at holde Numrene besatte, men ikke desto mindre har i dette Øjeblik et Regiment 5—6 ledige Nummere. Saaledes ere Forholdene i Fodfolket, i Rytteriet er det en Smule bedre, for saa vidt det lige kan balancere i Øjeblikket. Jeg antager, at det skyldes den smukke Uniform og de raske Heste, at Tjenesten der bliver mere tiltrækkende. Ingeniørkorpset, som skulde udelukkende rekruteres fra Elevskolen, er forholdsvist tarvelig stillet, det har maattet laane fra Fodfolket, der i Forvejen har det daarlig nok. Fra Artilleriet har jeg ingen Oplysninger, men jeg har jo en Kollega her i Salen, som maaske vil meddele Oplysninger herom, hvis det maatte anses for fornødent. Forholdet er altsaa i det hele det, at der ikke er den fornødne Tilgang, og at det er vanskeligt at faa de ledige Nummere nødtørftig besatte. De, der have den største Dygtighed og foruden almindelige Skolekundskaber enkelte tekniske Færdigheder, de, der ere ansatte ved Ingeniørkorpset, Generalstaben og Artilleriet, søge bort, idet de kunne faa langt bedre lønnede Stillinger i den civile Verden eller i Administrationen. Ganske i Almindelighed kan det siges, at naar den første ungdommelige Lyst til at være Soldat har sat sig, naar Folk tænke paa at gifte sig, be-

gynde de at kigge uden for Hærens Grænser og se, om de ikke andetseds kunne faa Stillinger, hvor de bedre kunne faa det nødtørftige til at sætte Bo for end i Hæren. Eksempelvis skal jeg kun nævne, at Stationskarlene ved Jærnbannerne begynde med 65 Kr., medens Serjenterne begynde med 48 Kr., de første have altsaa 28 pCt. mere, og det er ikke Smaating. Forholdet har altsaa udviklet sig til, at Underofficersstillingen, i alt Fald for de bedste Kræfters Vedkommende, er bleven en Ventestilling, en Overgangsstilling, hvor man søger at skaffe sig de fornødne Kundskaber, og at dette er i høj Grad uheldigt for Hæren og højst uheldigt for Befolkningen, hvis Sønner skulle undervises af disse Folk, følger af sig selv, det skal jeg ikke opholde mig ved. Der er enkelte Afdelingschefer, som have forsøgt at formaa Korporaler til at paatage sig — man kan jo ikke tvinge dem dertil — et længere Aaremaal for at blive udnævnte til Serjenter, selv om deres Brugbarhed ikke var særlig stærkt fremtrædende, idet man gik ud fra, at naar man blot fik besat Numrene i nogle Aar, vilde man til sidst have god Tjeneste af dem. Det viser, hvor vanskeligt det er at faa de fornødne Kræfter. Det er altsaa den tilfældige Afgang, der er foruroligende, og den foregaar jo i ca. 30-Aars Alderen, naar de have tjent en 6 á 8 Aar, endnu før de have faaet Hæderstegnet, altsaa staa i yngste Lønningsklasse og ikke se nogen Udsigt til i deres bedste Aar at komme videre. Det giver ikke Luft opad, altsaa ikke Avancement, men det skaber for neden Huller i de brugbare Kræfter, dem, der trænges haardest til under selve Rekrutopdragelsen.

Der er enkelte Punkter, som jeg gerne vilde henlede Opmærksomheden paa angaaende Underofficerernes Stilling og Lønningsforhold, Punkter, som ikke ere berørte i Lovforslaget. Det skal ikke være for at forringe Lovforslagets Værd, tværtimod, jeg har gentagne Gange sagt, at jeg takker den højtærede Minister for Forslaget, og jeg er vis paa, at jeg kan bringe denne Tak paa hele Underofficerskorpsets Vegne, men jeg finder det rigtigt af Hensyn til Udvalget, der formodentlig faar med Sagen at gøre, at berøre disse enkelte Punkter, fordi det er muligt, at man ogsaa der kunde foretage yderligere Forbedringer. Jeg ser nemlig saaledes paa Forslaget, at den højtærede Minister har forelagt det saa beskedent som muligt, for at der kunde være Haab om at slæbe det igennem, i Stedet for at stille saa store Fordringer, at der var noget at slaa af paa, men ogsaa mindre